

okresního úřadu z 30. května 1929. Učinil-li tak, pak osoboval si příslušnost, jež mu po zákonu nenáleží, a bylo proto nutno nař. rozhodnutí již z tohoto důvodu zrušiti podle § 7 zák. o ss, aniž bylo třeba zabývati se dalšími námitkami stížnosti.

Č. 10.289.

Církevní věci. — Školství. — Řízení správní (Slovensko): * Za platnosti vl. nař. č. 96/28 rozhoduje okresní úřad o povinnosti platiti školskou daň na církevní školu podle § 45 zák. čl. XXXVIII:1868 s platností konečnou (§ 50 č. 6 zák. čl. XXVI/1896 a vl. nař. č. 96/28 Sb.).

(Nález ze dne 21. ledna 1933 č. 656.)

Prejudikatura: srov. Boh. A CCCCXXII/32.

Věc: Ondřej K. a spol. v Ch. proti zemskému úřadu v Bratislavě o církevní školskou daň.

Výrok: — — — Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Výměrem z 27. listopadu 1929 zjistil okresní úřad v Košicích na základě §§ 11, 45 zák. čl. XXXVIII:1868 a §§ 1 a 6 zák. čl. XXVIII:1876 a vl. nař. č. 96/28 k žádosti evangel. aug. vyzn. školské stolice v Ch. z 15. srpna 1929 ve prospěch udržovatele ev. a. v. ľudové školy v Ch. právní nárok na církevně školskou daň za školní rok 1928/1929 na vrub rodičů případně poručníků školou povinných dětí, které nejsou evang. aug. vyznání a navštěvovaly evang. ľudovou školu v Ch. ve školním roce 1928/1929 a to na podkladě pravoplatných výkazů nedoplatků; zároveň vyzval okresní úřad dlužníky, aby nedoplatky zaplatili evangelické a. v. školské stolici v Ch. během 15 dnů od pravoplatnosti výměru pod následky exekuce.

V důvodech uvedeno: Kompetence okresního úřadu vysvítá z právních pravidel výše citovaných. Žádosti udržovatele školy slušelo vyhověti, neboť bylo zjištěno, že v tomto případě jde o krytí řádných školních výdajů, ku kterým ve smyslu § 45 zák. čl. XXXVIII:1868 jsou povinni přispět rodiče neevangelických dětí, poněvadž místní evangelické školy užívají. Nutno podotknouti, že počet těchto neevangelických dětí, které v roce 1928/1929 navštěvovaly evangelickou školu v Ch., nepřekročil počtu 30, takže předpoklady § 45 cit. zák. článku jsou splněny v každém směru. Jinověrci doposud neuplatňovali nároku na zřízení obecní školy ve smyslu § 44 zák. čl. XXXVIII:1868. Školní rozpočet byl sestaven ve schůzi evang. školské stolice dne 28. dubna 1929, v této schůzi nebyli přítomní neevangelici školy užívající, ačkoliv podle osvědčení obecního starosty byli do schůze pozváni dne 21. dubna 1929 bubnem a dne 8. dubna 1929 prostřednictvím školních dětí. Rozpočet byl dán řádně na vědomí všem poplatníkům. Formality církevního statutu byly dodrženy. Návrh rozpočtu byl veřejně vyložen od 14. dubna 1929 do 28. dubna 1929 a školskou stolicí sestavený rozpočet vyložen byl veřejně od 29. dubna do 12. května 1929 s poučením o opravném pro-

středku a s rozvrhem školní daně. Rozpočet byl seniorátem schválen respektive stal se v autonomním postupu instančním pravoplatným. Školská stolice vyzvala dlužníky ku placení i veřejným oznámením, tito však dluh úplně nevyrovnali ani nepodali konkrétních námitek. — — — Klíč k rozvrhu školní daně byl stanoven školskou stolicí tak, že na jeden školní rok počítá se za jednoho každodenního školáka 50 Kč a od opakovacího školáka 20 Kč daně. Podle § 11 zák. čl. XXXVIII:1868 jest tento klíč přípustný a způsob zdanění jest tu obvyklý. Nárok vydržovatele školy na tento obnos 1.300 Kč je nesporný, neboť tímto obnosem jsou kryty jen řádné výdaje školní (čištění, bílení, menší opravy vnitřního zařízení, tiskopisy, otop učeben, světlo a pod.). Úřad dospěl k názoru, že uvedený obnos jest od jinověrců požadován právem podle přípustného klíče, proto musel rozhodnouti podle dispoziční části tohoto výměru.

Výměr okresního úřadu byl opatřen právním poučením, že z něho lze se odvolati do 15 dnů k zemskému úřadu v Bratislavě.

Ondřej K. a spolčníci podali odvolání, ve kterém nepopírali svou povinnost platiti daň na vydržování evangelické a. v. školy v Ch., avšak protestovali proti zvýšené dani. Uvedli, že rozpočet byl neodůvodněně zvýšen, není podložen skutečnými výlohami. Do schůze školské stolice dne 28. dubna 1929 se nedostavili proto, že jejich požadavku, aby byla zřízena obecní škola pro jejich dívky, jak § 44 zák. čl. XXXVIII:1868 nařizuje, nebylo vyhověno. Ostatek popírají, že do této schůze byli pozváni bubnem. V jejich nepřítomnosti nebyla školská stolice oprávněna jednati o rozpočtu.

Nař. výměrem zamítl zemský úřad v Bratislavě odvolání toto z důvodů výměru prvé stolice.

O stížnosti uvažoval nss takto: — — —

Nss musel se z povinnosti úřední zabývati otázkou příslušnosti žal. úřadu k vydání nař. rozhodnutí.

Podáním z 15. srpna 1929 žádala evangelická školská stolice aug. vyznání v Ch. u okresního úřadu v Košicích o exekuční výmožení dlužné církevní daně za rok 1928/1929. Byla tedy žádost podána za platnosti zák. č. 125/27 a vl. nař. č. 8/28 a měl tedy okresní úřad zaříditi svůj postup podle těchto předpisů.

Obdržev návrh na exekuční výmožení dlužného plnění má okresní (exekuční) úřad nejprve zjistiti, zda jest tu vykonatelné rozhodnutí příslušného orgánu, tedy t. zv. exekuční titul (čl. 12 zák. č. 125/27 a § 90 vl. nař. č. 8/28); na základě tohoto titulu má tento úřad vydati příkaz k plnění (§ 96 odst. 1 cit. vl. nař.); byly-li pak proti tomuto příkazu k plnění podány námítky, má o nich sám rozhodnouti (§ 96 odst. 2 téhož vl. nař.) a to zpravidla s platností konečnou (§ 126 cit. vl. nař. a contrario). Dospěl-li však exekuční úřad k názoru, že tu není platného exekučního titulu, má žádost za provedení exekuce odmítnouti a jest pak i tento jeho výrok konečným (srov. Boh. A 10.061/32).

V daném případě zjistil okr. úřad, že jest tu exekuční titul (»pravoplatné výkazy nedoplatků«), vydal proto příkaz k plnění (»zaplatiti do 15 dnů po pravoplatnosti výměru pod následky exekuce«), ale zároveň pustil se do rozhodování o oprávněnosti předpisu daňového, vysloviv, že

»uvedený obnos jest od jinověrců požadován plným právem dle přípustného daňového klíče.« Pustil se tedy okresní úřad do rozhodování o otázce, zda a v jakém poměru jsou rodiče dětí, které navštěvují konfesionální školu, ale náležejí jiné konfesi, povinni přispívat k nákladům školy, tedy otázky, kterou řeší § 45 zák. čl. XXXVIII:1868.

Chápe-li se výměr okresního úřadu jako vydání příkazu k plnění, pak byl tento příkaz podroben pouze námitkám, o nichž má rozhodovati okresní úřad sám s platností konečnou, a bylo tedy právní poučení o opravných prostředcích k úřadu žal., připojené k výměru okr. úřadu, nesprávné. Chápe-li se však výměr okr. úřadu jako rozhodnutí o povinnosti přispívat na školu jiné konfese, byl i pak konečný a nepodléhal již odvolání k zemskému úřadu. Podle zák. čl. VI:1876 a zák. čl. XXVIII:1876 (§ 6) náleželo totiž rozhodovati o této otázce adm. výborům. Proti jejich rozhodnutí byla přípustná stížnost na správní soud (§ 50 č. 6 zák. čl. XXVI:1896), nebyl však přípustný další opravný prostředek v pořadu stolic správních. Na místo uher. správ. soudu nastoupil nss (zák. č. 3/18 Sb.) a na místo adm. výborů nastoupily podle zák. č. 126/20 župní úřady, na místo těchto pak podle § 5 zák. č. 125/27 zemské úřady. Působnost zemských úřadů co do správy škol ľudových a občanských i dětských opatroven (do které spadá také rozhodování o školské dani podle § 45 zák. čl. XXXVIII:1868) byla pak přesunuta vl. nařízením č. 96/28 Sb. na okresní úřady, a jest jejich rozhodnutí ve smyslu usnesení odborného plenu nss-u z 25. dubna 1932 č. 881/31 pres. konečné, takže proti výměrům okresních úřadů v podobných věcech rovněž další opravný prostředek administrativní přípustný není.

Nechť se tedy v daném případě chápe výměr okr. úřadu tak nebo onak (t. j. jako rozhodnutí exekuční nebo jako rozhodnutí ve věci samé), byl vždy konečný a bylo proto poučení o opravných prostředcích k němu připojené nesprávné v každém případě. Žal. úřad měl proto, když strany — svedeny byvše tímto nesprávným poučením — se naň odvoláním obrátily, výměr prvé stolice zrušiti a naříditi vydání výměru nového, správným poučením opatřeného a nepouštěti se do rozhodování o věci samé. Poněvadž toho žal. úřad neučinil, naopak zamítl odvolání z důvodů prvé stolice, tedy rozhodoval o odvolání meritorně, osobil si příslušnost, která mu nenáleží; proto bylo nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost podle § 7 zák. o ss., aniž bylo lze se zabývatí námitkami stížnosti.

Č. 10.290.

Živnostenské právo. — Policejní právo trestní:
O skutkové podstatě přestupku překročení policejní hodiny v živnosti hostinské.

(Nález ze dne 23. ledna 1933 č. 1417/31.)

V ě c: Adolf F. v J. proti zemskému úřadu v Brně o překročení uzavírací hodiny.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.